

H LUCKÉ noviny

číslo 1/2013

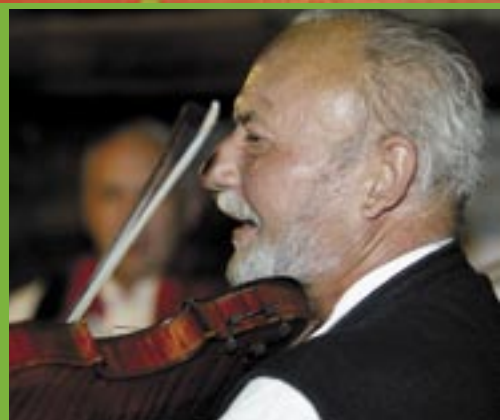

LEDEN - ÚNOR - BŘEZEN 2013

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

Foto Štěpán Mitáček

Rodičovský ples

Čtyři měsíce se 18 párů tanečníků poctivě připravovalo, pod vedením paní učitelky Hanky Jackivové, na svůj závěrečný tanec na rodičovském plesu. V letošním roce tančili na hudbu Hanse Zimmera z filmu „Šifra mistra Leonarda“.

Žáci devátých tříd se svého prvního velkého společenského úkolu zhostili více jak výborně. Kromě svého tanečního umu předvedli i shovívavost, smysl pro improvizaci, neboť bravurně zvládli zareagovat na výpadek techniky. Za potlesku celé sálu vše ladně dokončili.

Poděkování a pochvala patří nejen všem tanečníkům a tanečnicím, ale také paní učitelce Mileně Šimčíkové za nádhernou červeno-bílou výzdobu sálu; Lucii Janečkové, jež zajistila pro všechny chlapce červené košile a Marii Pekarovičové, která všem ušila šerpy a motýlky.

IMat

Foto: Štěpán Mitáček

Milí čtenáři,

vítám vás při čtení prvního čísla Hluckých novin v letošním roce, které vám prostřednictvím fotografií přiblíží bohatou plesovou sezónu a některé další události. Za jednu z nejvýznamnějších pro rozvoj Hluku považuji schválení vyhlášky podporující rekonstrukci a výstavbu rodinných domů, o níž informujeme ihned v úvodu.

Z proběhlých akcí vám přinášíme obšírné zpravodajství z druhého sportovního galavečeru, v jehož průběhu byli oceněni nejlepší sportovci města. Vzpomínkou přiblížíme život a kulturní význam hudebníka Josefa Polácha, jenž nás na sklonku roku opustil. Dále můžete nahlédnout do historie rybářského a holubářského spolku a v seriálu Antonína Zlínského se seznámíte s dalším hluckým řemeslníkem.

Říká se, že by městské zpravodaje měly být obrazem svého města. Díky vaší ochotě a chuti spolupracovat, se nám to, myslím, daří. Jsem potěšena, že sami projevujete zájem a zasíláte nám své vzpomínky i ohlédnutí. Moc si vaši dobré vůle vážíme a těší nás.

V očekávání přicházejícího jara a Velikonoc, vám přeji vše dobré.

Iveta Mátlová

Malované vajíčko na červené šňůrce aneb hravé odpoledne pro malé i velké.

*Neděle 24. března 2013 od 14 hod.
v památkových domkách
na Rajčovni v Hluku.*

Společně s námi si můžete uplést žilu,
vymalovat kraslice a pochutnat si na
škvařežině. Součástí akce je jarmark
řemesel.

Vstup zdarma

www.dolnacko.cz

Pozvánka na kulturní akce

23. 3.	Lucie Bílá – koncert	20:00	sportovní hala
24. 3.	Malované vajíčko na červené šňůrce a velikonoční jarmark	14:00	památkové domky
24. 3.	Křížová cesta Hlukem s živými obrazy	17:00	kostel sv. Vavřince
29. 3.	Pražský výběr – koncert	20:00	sportovní hala
31. 3.	Košť slivovice	10:00	tvrz
6. 4.	Dětský krojový ples	14:30	tvrz
28. 4.	„Už bude máj“ – přehlídka činnosti kroužků DDM	15:00	sportovní hala
30. 4.	Hucký bombóz s besedou u cimbálu	18:00	tvrz
12. 5.	Oblastní kolo Národního šampionátu mažoretek	9:00	paprostranství před koupalištěm, sportovní hala
21. 6.	Den hudby u Tvrze	16:30	park u tvrze

O čem jednalo zastupitelstvo?

Podpora výstavby v zasiťovaných oblastech Hluku

Rekonstrukci a výstavbu rodinných domů v zasiťovaných oblastech Hluku jednohlasně podpořili zastupitelé na prvním zasedání letošního roku. Naše město se dlouhodobě potýká s problémem výstavby rodinných domů: pozemky na stavbu nových domů nejsou, rovněž nejsou peníze na drahé zasiťování. Staré, chátrající, trvale neobydlené domy, staré mlatevny a prázdné pozemky (kterých je v Hluku cca 200!) nechtějí majitelé prodat ani opravit, a nejsou ani zastavovány volně zasiťované stavební pozemky. Zastupitelé proto schválili směrnici, která vymezuje pravidla podpory a zároveň navrhuje vyčlenit z letošního rozpočtu 500 tisíc korun na tyto účely.

Město Hluk nabízí nenávratný finanční příspěvek jak vlastníkům stávajících, zchátralých, trvalým pobytem neobydlených rodinných domů, tak vlastníkům nezastavěných stavebních pozemků – obojí v zasiťovaném území, kteří investují do rekonstrukce, demolice s následnou

výstavbou nového rodinného domu či výstavbou nového domu s cílem budoucího trvalého pobytu v těchto rodinných domech.

Nenávratný finanční příspěvek je nabízen ve třech kategoriích:

1. kategorie (rekonstrukce) 90.000,- Kč
2. kategorie (demolice + výstavba)

150.000,- Kč

3. kategorie (výstavba) 60.000,- Kč

Bližší informace, včetně směrnice a žádostí, naleznete na webových stránkách města Hluk v sekci „Městský úřad“, nebo přímo na městském úřadě.

Renovace veřejného osvětlení

V České republice má 99% měst a obcí špatné osvětlení a ani Hluk není výjimkou. Osvětlení chybí v Orelské ulici a částečně také v ulici Antonínské. Ostatní osvětlení je již nevyhovující a zastaralé, proto bude sledováno, zda bude vypsána dotace na rekonstrukci veřejného osvětlení. Město Hluk dostalo nabídku od firmy Indal Philips, která na základě podkladů spočítala rekonstrukci světél a doplnění úseků Antonínská a Orelská. Firma navrhla LED osvětlení, cena byla odhadnuta na 5 mil. Kč bez DPH, přičemž úspora na elektřině by byla 500 tisíc Kč za rok. Město nechá vypracovat další projekty pro srovnání.

Energeticky úsporná opatření na sportovní hale

V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele akce. Výběrová komise navrhla vyloučit 5 firem pro

zásadní nedostatky: STAMOS Uherské Hradiště, HOKR STAVBY Uherský Brod, CGM Czech Říčany, VHH THERMONT Troubelice a 3V & H Uherský Brod. Nabídky se pohybovaly od 19–31 mil. Kč.

I když je podmínkou nejnižší cena, je nutné postupovat obezřetně, neboť v projektech výrazně kolísaly zejména ceny oken. Nejlevnější okna byla za 3,5 tis. Kč/m², nejdražší za 8,5 tis. Kč/m². Vzhledem k tomu, že důvodem projektu je úspora energie a jedná se o dotaci z fondu životního prostředí, musí být splněny podmínky na energii. Proto jsou požadavky na funkci oken vyšší.

Město plánuje zahájení stavebních prací na duben. Vše se však může opozdit, neboť se očekává, že se některá z vyloučených firem odvolá.

Zápisy ze zasedání zastupitelstva města a rady města naleznete na webových stránkách města Hluk www.mestohluk.cz v sekci Samospráva.

IMat

Foto: Štěpán Mitáček

NOVÉ VYUŽITÍ PROSTOR

V bývalém areálu Komunálu pronajímá Město Hluk prostory k podnikání.

Zájem o pronájem dlouhodobě klesá a nedaří se část těchto prostor najmout. Naopak stoupá poptávka po bydlení.

Z těchto důvodů zastupitelé odsouhlasili přestavbu kancelářských prostor na byt.

V současné době je zpracováván projekt.

Nový směr akciové společnosti Dolňácko Hluk

V loňském roce proběhly v akciové společnosti Dolňácko koncepční a majetkové změny. Na žádost starosty města Hluk informoval na prvním veřejném zasedání zastupitelstva předseda představenstva Ing. Jaromír Šácha o těchto změnách a vyvrátil tak fámy kolující po Hluku o prodeji a zániku Dolňácka, a. s.

Majetkové podíly Dolňácka, a. s. jsou rozloženy následovně: 39,5% akcií vlastní akciová společnost Ostrožsko, která jmenovala Ing. Petra Kolůcha ředitelem pro výrobu. 32% akcií vlastní významní akcionáři (5 osob) a zbylých 28,5% je rozděleno mezi drobné akcionáře. Dolňácko, a. s. zastupuje Ing. Jaromír Šácha, předseda představenstva, jenž byl podilníky zvolen do roku 2016.

Zásadní změna proběhla v živočišné výrobě. Vzhledem k cenám mléka, nerentabilitě chovu dojných krav a nutnosti velkých investic do dojírny a stájí se vedení Dolňácka rozhodlo zrušit tento chov. Živočišná výroba se nyní zaměří na chov masných krav a chov býků plemene Blonde D' Aquitaine. Cílem je zvýšit stavy krav ze stávajících 150 kusů na 350 – 400

krav s uzavřeným obrátem stáda. Stejně jako doposud bude hovězí dobytek porážen v družstevních jatkách DRUMAS a výrobky pak prodávány pro Hlučany ve farmářské prodejně. V živočišné výrobě se společnost Dolňácko, a. s. ještě prezentuje šlechtitelským chovem plemene Blonde D' Aquitaine a prodejem plemenných býčků a jaloviček. Rostlinná výroba se bude nadále specializovat na pěstování obilovin, kukuřice na zrno, řepky, hrášku na zeleno a cukrovky.

Z vedlejších činností se společnost zabývá nejen prodejem a rozvozem obědů, ale také prodejem čerstvého hovězího masa a drobných přebytků ve vlastní farmářské prodejně v areálu společnosti.

V současné době je ve společnosti Dolňácko, a. s. zaměstnáno 52 lidí. Již rok zde velmi dobře funguje spalovna a výtopna na biomasu spalováním velkých balíků slámy. Topné médium z vlastních zdrojů nahrazuje zemní plyn v hodnotě jeden milion korun ročně. Jedná se o poloautomatický ekologicky čistý provoz.

IMat a Dolňácko, a. s.

Hlucké kino na platformě E-Cinema aneb Šance na další existenci

V současné době vládne světem digitalizace a nevyhnula se ani oblasti kinematografie. Filmoví distributoři chtějí divákům připravit nevšední zážitek nejen z obsahu filmu, ale chtějí jej předat také v co nejlepší kvalitě (3D, full HD). Z těchto důvodů končí výroba filmů na klasickém filmovém pásu 35mm a distributoři přecházejí na digitální technologii DCI (Digital Cinema Initiatives), tzv. D-kino. Digitalizace kin je finančně velmi náročná, proto si D-kino většina města a obcí nemůže dovolit. Z těchto důvodů zanikla na konci roku 2012 mnohá menší městská a obecní kina.

Přestože Městské kino Hluk nesplnilo DCI požadavky, nezanikne. Z rozpočtu města byly vyčleněny peníze, které umožní přejít na platformu E-Cinema, tedy levnější řešení. E-Cinema má své výhody i nevýhody. I když při bližším nahlédnutí do problematiky zjistíme, že nevýhody nejsou pro hlucké kino tak nepříznivé.

Silné tituly nelze promítat v premiérovém období, nový film budou moci diváci v Hluku zhlédnout nejdříve za dva až tři měsíce po premiéře. Na časovou prodlevu si budou muset hluckí diváci zvyknout, neboť díky ochotě a snaze pana Kupce se premiérové filmy promítaly brzy. V mnohých menších kinech byla časová prodleva běžná. E-Cinema neumožní 3D projekci. Je toto v současné době nevýhoda? Podíváme-li se na světové statistiky digitální integrace kin, zjistíme, že procentuální zastoupení kin s 3D projekcí celosvětově rapidně a soustavně

klesá. Důvodem může být vysoké vstupné a zevšednění 3D projekce, která se stala běžně dostupnou na všech nových televizorech v domácnostech. Kina tak postupně ztrácí známku 3D exkluzivity. Je zřejmé, že 3D projekce nebude tak zásadní problém a omezení pro běžný úspěšný provoz E-Cinema.

Projekce v E-Cinema neutrpí na kvalitě, neboť obraz promítá ve 2K rozlišení, stejně jako většina DCI projekcí v plně digitálních kinech. Divák nepozná rozdíl v kvalitě obrazového vjemu mezi kinem DCI a E-Cinema. Další výhodou je nejen snadná obsluha projekce, kterou zvládne každý promítač či vedoucí kina bez podrobnější znalosti počítačové gramotnosti, ale také promítání filmů s titulky. I když díky časové prodlevě se mnohdy podaří opatřit film digitálním českým dabingem. Rovněž zachování přijatelného vstupného je předností. Největší výhodou E-Cinema je multifukčnost. Díky

možnosti promítání jakéhokoliv digitálního obsahu se kino může stát kulturním a přednáškovým centrem, kde budou promítány nejen filmy, ale také sportovní přenosy, opery, koncerty; může být místem pro besedy s projekci.

Věřím, že hlucké kino nezanikne, naopak vzhledem k příjemnému prostředí, pohodlným sedadlům, kvalitní akustice, novému sociálnímu zařízení a celkovému duchu se stane příjemným víceúčelovým zařízením.

Iveta Mátllová

Informační měsíčník pro kina a provozovatele kin

Poplatky za odpad na rok 2013

Dle obecně závazné vyhlášky č. 4/2011 činí v letošním roce poplatky za odpad 550 Kč za osobu. Obyvatelé bytů v ulici Závodní platí 610 Kč/osoba (= 550 Kč za odpad + 60 Kč za roční pronájem kontejneru). Poplatky za odpad se vybírají v pokladně Městského úřadu do 30. 4. 2013.

- Osaměle žijící důchodce nad 70 let, který je přihlášen jako jediná osoba k trvalému pobytu v rodinném domě, v Charitním domově, v bytových domech ul. Družstevní, v bytovém domě v ulici Čtvrtě, v rekreační oblasti Babí Hora), platí 250,- Kč.

- Osaměle žijící důchodce nad 70 let, který je přihlášen jako jediná osoba k trvalému pobytu v bytových domech, ulice Závodní, platí 250,- + 60,- Kč.

Termíny svozu separovaného odpadu v pytlích v prvním pololetí roku 2013

PLASTY - ŽLUTÉ PYTLE

10. dubna, 9. května, 5. června

PAPÍR - MODRÉ PYTLE

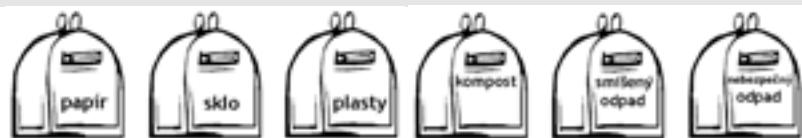
10. května

Svoz separovaného odpadu v oranžových pytlích - obaly tetrapack - bude probíhat současně se svozem plastů.

Žluté plastové pytle, které se používají ke sběru a svozu plastů, mohou být s okamžitou platností používány také na sběr polystyrénu.

Více informací naleznete na www.mestohluk.cz v rubrice

„Město Hluk - Odpadové hospodářství“

Městské informační centrum

Výsadba Kaštanec, videosoutěž, organizované prohlídky Hluku pro turisty, databáze firem a mnohé další – to jsou aktivity hluckého městského informačního centra (ICM). V červnu tomu bude již rok, co bylo zřízeno.

Pro milovníky historie Hluku připravila Míša Beníčková videosoutěž. Každý měsíc jsou na webových stránkách města zveřejňovány krátká šifrovaná videa, ve kterých se soutěžící snaží rozpoznat zajímavou stavbu či místo v Hluku. Soutěže se každý měsíc zúčastňuje přes třicet soutěžících – a to se nejedná o stejné osoby, vždy se zapojí někdo nový. Soutěžící tak již poznali hluckou tvrz a kino. Na konci roku bude vybrán nejlepší tipař – „Nej-

větší znalec Hluku“.

Další novoty připravuje ICM na léto. Začne fungovat půjčovna kol. ICM ve spolupráci s městem a Domem dětí a mládeže připravuje třídní pobyty pro rodiny s dětmi, které nabídnou třeba cyklovýlet za poznáním blízkého

okolí Hluku či hlídání dětí.

ICM má svůj facebookový profil, na kterém jsou zveřejňovány důležité události z města, včetně upoutávek na četné zajímavé besedy a divadelní představení v Hluku.

IMat

Plesy 2013

Letošní plesová sezóna byla opět bohatá. Tradičně ji zahájil oblíbený myslivecký ples, který je vyhledáván nejen pro zábavu, ale také pro zvěřinové speciality.

Po roční odmlce připravili ples rovněž hluckí hasiči, kteří návštěvníkům nabízejí vždy dvě kapely. Zájemci si tak mohou zatančit na country i dechovku.

Bohatý program i tombola, to je krojový ples, který si rok od roku získává stále více příznivců. Na tom letošním v programu vystoupila cimbálová muzika při ZUŠ Hluk, folklorní soubor Žarůžek a nechyběl ani soubor Dolňácko.

Rodičovský ples je velkou událostí nejen pro celou základní školu, ale především pro žáky devátých tříd, kteří vždy pilně nacvičují polonézu.

Kapely zvučných jmen a dobré víno jsou lákadlem vinařského plesu, který se v Hluku konal již potřetí.

Ani hluckí senioři nezahálají v plesové sezóně. Šedesátá druhá seniorská beseda se nesla ve veselém plesovém duchu, organizační výbor předtančil mazurku.

Vzpomínka

Dohrál, lehce se uklonil, posmrkl, poděkoval očima. To byl jeho rituál: úklonou posluchačům, pohledem nám, tehdy velmi mladým muzikantům. Dodnes mám v paměti, jak jsme na to čekali a jak jsme byli za ta gesta vděční. Tak začala éra cimbálové muziky a primáše Jožky Polácha po prvním vystoupení v „malém“ sále hlucké tvrze. Na vinobraní v říjnu roku 1966...

Do Hluku přišel jako mladý učitel a co se folkloru týká, byl odchovanec Doliny. A že je muzikant „zapálený“ – alespoň na mě to tak zapůsobilo – mu bylo poznat na jiskrných očích, gestech,

způsobu hry. Musím přiznat, že lidová muzika mě vůbec zaskočila. Bylo to něco jiného, než jsem znal z hudebky. Hrát bez not, řídit se jen citem primáše, náladou písniček a melodií z Dolňácka, Korytné, Strání, rytmu sedláckých... A uhlídat Jožku nebylo nic jednoduchého, cífroval nahoru a dolů, ještě výš a skoro nikdy stejně... Vypěštoval v nás – soudím, že nejen ve mně – vztah k cimbálovce, která tehdy nebyla běžná, byli jsme odchovaní jiným druhem zábavy a muziky, to on nás vytrhl z běžného stereotypu „čajů o páté“. Když ale po létech uvažuji – získal jsem víc, než jsem ztratil. Cítil jsem, že Jožka je charismatická osobnost, originálně hrající primáš a muzika je mu vrozená. A tato jeho vlastnost, přímo živelná, ta mě odnaučila chodit v kroji jen okolo potoka, aby mě nikdo neviděl. Díky jeho vlivu jsem si houslí začal

vážít, naučil jsem se písničku prožít, hledat v ní cosi, co tam vždycky bylo, ale co jsem dosud jen málokdy poznal. A vůbec, existovat v té době jako muzika, vedle Hradišťanu, Olšavy a Doliny, nebylo jednoduché. Ale díky tomu, že jsme si cimbálovku sami založili, sami..., a určitě i proto, že jsme byli vrstevníci, jsme i leccos vydrželi. Kamarádi kolem primáše...

Byl to bezpočet zkoušek a vystoupení. Co „prvních májů“ jsme museli odehrát, aby nám tehdejší Závodní klub koupil cimbál, za mrazu na korbě větřísky do Boršic u Buchlovic, co šla haček, Babích Hor a hodů, než jsme pod dohledem Slávka Jakubíčka, dramaturga BROLNu, natočili singlovou desku! Za vším byl Jožka. Protože učiteloval, měl blízko k pěveckým talentům, byl spoluzakladatelem prvního tanečního kroužku. Následovalo Norsko a hudební podklad pro seriál Slovácko sa nesudí. Do toho pravidelné besedy u cimbálu, na tvrzi, zahrádce kolem ní, či jen tak pro sebe – kdekoliv. Třeba na Kobylci v trávě. I Mikuláše cimbálovka zvala: napřed poprvé a potom ještě

mnohokrát... A po každém zdařilém pořadu, v dobrém rozmaru, se Jožka šibalsky pousmál, oklepl popel z cigarety a říká: „Co uděláme příště?“. Co historek, průpovědek a příhod muzikantů a primáše!

Vytvořil Večery písně a poezie: v průběhu večera se podle ročních období či událostí střídala témata a hosté. Pořad poměrně komorní, prokládaný muzikou a verši. První, jakýsi zkušební večer konferoval Igor Stránský, tehdy začínající mladíček, dnes ředitel Slováckého divadla. Krásné byly – a ty mně nejvíce utkvěly v paměti – zejména večery s Luborem Tokošem. „Mám rád poezii lidových písniček,“ říkával. Byl obdivuhodný vypravěč, konferenciér i recitátor: svým silným, charakteristickým hlasem si dokázal vynutit takovou pozornost a ticho, že by bylo slyšet i špendlík spadnout. A do ticha,

až mrazivého, verše. Lidové texty a baladické příběhy se až vrývají pod kůži. A do toho Jožka: s citem, měkounce i dramaticky...

Čtyřicáté výročí založení jsme spolu už neoslavili: naše cesty se začaly „šmodrchat“, až se rozešly. Jožka z Hluku odešel a utvořil si jinou kapelu. Dosud poměrně časté hry skončily, snad jen z nostalgie a chuti zahrát si, jsme udržovali jen každoroční Besedy s rodáky, páteční večery před hodama. Ne na tvrzi, ale na Památkových domcích. Přiznávám – zazlival jsem mu tento jeho počín, vyčítal odloučení, ale pochopil jsem: primáš nemůže néhrát...

Naposledy – pokolikáté už? – jsme hráli na hody v roce 2009. Tvář měl unavenou, úsměv na ní – ale jiskru, tu už oči neměly... Přisuzoval jsem to zdravotním problémům, které se dostavily. Nedovolovaly mu naplno hrát a zpívat. Přesto mě ale vůbec nenapadlo, že společně hrajeme naposledy. Vážil bych si toho okamžiku podstatně víc... Víc bych si vážil „svého“ primáše...

Dnes je fašank. Jožka by se – právě v této době – dožil šedesáti osmi let. Bohužel – jen dožil. DOLŇÁCKO zůstalo bez primáše...

Jožka Polách do Hluku patřil, byl schopný kumštýř a organizátor, nepředstíraně kamarádský. V Hluku prožil podstatnou část života, léta oblékal jeho kroj a vychoval tu nejen muziku, ale i své posluchače a příznivce, ovlivnil několik generací svým pojetím folkloru a láskou k lidové písničce. Je s podivem, že Hluk ho do své kulturní historie neřadí... Jožka přece k Hluku musí patřit – a patřit sem musí i vzpomínka na něho...

Jožka byl muzikant s „darem od Boha“. Takoví se jen málo rodí, nesnadno hledají a ani se nedají nahradit. Ptám se sám sebe: „Čím to, že jeho housle téměř vždy a neomylně poznám? Proč si ho mezi primáši nelze poplést?“

Pravda, byl i člověkem „z masa a kostí“, se všemi klady i zápory...

Ale – uměl rozdávat...

A měl co...

Franta Jelének
V Hluku, 11. února 2013
Foto: archiv autora

Štěstí, zdraví, pokoj svatý vinšujeme vám...

...aneb kterak hlucká mládež a její přátelé u starších Hlučanů už pátým rokem koledovali

Kdo procházel v pátek 28. prosince ráno kolem hluckého kostela, asi byl překvapený, co se to tam děje. Spousta mladých lidí, harmonika a hromada košíků s jakýmsi balíčky – to vše se vyjevilo nejdříve náhodnému kolemjdoucímu. Nechystalo se tam žádné vystoupení, ani nic podobného, to se jen sešla parta lidí, aby v době vánoční udělala radost jiným lidem – už pátým rokem se v Hluku totiž obnovila tradice vánočního koledování u starších a nemocných lidí.

Dvě skupinky mladých převážně z hlucké farnosti se tak, vybavení košíky s dárky (které přináší hodní lidé o Vánocích k Betlému, kterýmž tímto moc děkujeme), rozešly po celém Hluku, aby během dopoledne navštívily dohromady asi 45 domácností.

každého domova jsme přinesli alespoň trošku vánočního poselství.

Odpoledne jsme vyrazili do hluckého Charitního domu, kam jsme si, stejně jako loni, i letos na pomoc přizvali dramatický kroužek při ZŠ Hluk pod vedením paní učitelky Hanky Jackivové. Kromě zpěvu tak obyvatele domu čekala i andělská škola v podání těchto velmi šikovných dětí, které si zaslouží také jedno velké DÍKY! I zde se tedy zpívalo, koledovalo, obdarovávalo, povídalo, vzpomínalo – zkrátka a jednoduše, dobře nám tady bylo.

A vzhledem k tomu, že se tato akce líbila jak účastníkům, tak obdarovávaným, v letošním roce ji plánujeme rozšířit i o velikonoční obchůzku – proto pokud byste se k nám chtěli přidat, nebo pokud byste věděli o někom, koho bychom mohli navštívit, nebojte se nám ozvat. Více informací na www.mladez-hluk.cz

Alžběta Baroňová
Foto: Štěpán Mitáček

Celostátní výstava poštovních holubů

Ve dnech 10.–12. 1. 2013 se konala v Hluku Celostátní výstava poštovních holubů pod heslem: „Svátek všech chovatelů poštovních holubů v ČR“. Není náhodou, že si organizátoři vybrali právě Hluk jako nejvhodnější místo konání této akce. Poprvé se výstava tohoto významu konala v Hluku již v roce 1993 a od té doby je Hluk pravidelným dostaveníčkem chovatelů poštovních holubů z celé republiky. Tato výstava se koná střídavě v Čechách a na Moravě. V Čechách je výstavní areál v Lysé nad Labem a na Moravě tradičně Hluk.

Chovatelé poštovních holubů byli za první republiky samostatnou organizací. Po druhé světové válce byla jejich činnost obnovena, ale od roku 1948 byl svaz neustále někde začleňován. Nejdříve do Svazarmu, pak do Českého svazu chovatelů drobného hospodářského zvířectva a nakonec přejmenováním do Českého svazu chovatelů. Chovatelé poštovních holubů dosahovali ve své zájmové činnosti velmi dobrých výsledků i na mezinárodní úrovni. Vítězstvím na světové olympiádě v Amsterdamu v roce 1957, kterou to začalo a na mnoha dalších pokračovalo, dělali slávu celé republice. Po rozpadu Československa a vzniku samostatné České republiky vyhlásili chovatelé poštovních holubů také samostatnou organizaci. Na konferenci delegátů z jednotlivých oblastí České republiky, která se konala 23. 1. 1994 v Hluku, bylo téměř většinou (26 pro, 4 proti) rozhodnuto o vytvoření samostatného Českomoravského svazu chovatelů poštovních holubů. Hluk je i proto zapsán velkým písmem do novodobé historie této zájmové organizace.

A nyní k vlastní akci tohoto svátku Čes-

komoravských chovatelů poštovních holubů. Výstava je vrcholným ukončením závodní činnosti uplynulého roku. Organizováním závodů v průběhu letních měsíců jsou pověřena oblastní sdružení, která podle hustoty chovatelů v jednotlivých částech naší republiky kopírují správně – politickou část dřívějších okresů.

V Čechách oblastní sdružení zahrnují dva až tři okresy. Naše oblastní sdružení Uherské Hradiště sdružuje chovatele od Blatnice a části Veselí nad Moravou až po

jedinců jsou závodní výsledky v průběhu roku podle podmínek (limitů) stanovených mezinárodní chovatelskou organizací FCI. Jsou taky stanoveny soutěžní kategorie a každá oblast dodává 10 nejúspěšnějších

jedinců na Celostátní výstavu.

Již 10. 1. ve večerních hodinách přivezli zástupci jednotlivých oblastí své šampióny k bodovému ohodnocení a seřazení soutěžních kategorií. Oblast Uherské Hradiště suverénně zvítězila získkem 890 bodů a do reprezentační kolekce pro olympiádu v Nitře měla vybráno 5 holubů. Olympiáda poštovních holubů se koná každý druhý rok a ve dnech 23.–27. 1. navštívila poprvé i naše sousedy.

Celostátní výstavu v Hluku navštívilo asi 1 200 chovatelů a jejich příznivců z celé České

a Slovenské republiky od Chebu až po Košice, protože i naši sousedi byli zvědaví, co jim na olympiádu dodáme. Všechna místa k ubytování (ubytovna, hala) byla obsazena. Návštěvníci byli maximálně spokojeni s pohostinností (ubytování, stravování) u nás v Hluku a po návratu domů si nenechávají své dojmy pro sebe. Sportovní hala je tak ideálním sportovně-kulturním stánkem pro podobné akce. Byla vybudována v rámci akce „Z“ obětavou prací všech občanů pod vedením dobré party ve vedení Tělovýchovné jednoty Hluk. Hlučané tak mohou být na své dílo právem pyšní, neboť podobné podmínky k uskutečnění takové akce nejsou v jiných větších městech na Moravě, a ani v samotném Uherském Hradišti.

Do příští závodní a chovatelské sezóny

Letu zdar!

-LV-

Napajedla a okolí. Vlastní moderní přepravní kamion Mercedes 0150 – Benz s klimatizací pro 4 500 holubů a organizuje závodní činnost na vzdálenosti 100–1100 km. Výsledky doletů jsou zveřejňovány na internetu a koncem roku zpracovány do ročenky, což je závazný podklad pro výběr holubů na výstavy v zimním období. Výstavy jsou proto výběrové od místních výstav až po oblastní. Jednotlivá oblastní sdružení vyberou 10 svých nejlepších a nejúspěšnějších závodníků pro Celostátní výstavu. Základní podmínkou vystavovaných

SENIORŮ

Seniorské ohlédnutí

Skončil rok 2012 a silvestrovská beseda měla pořadové číslo 60.

Proto bychom měli my, účastníci těchto besed, poděkovat těm, kteří je připravují. Tato forma zábavy pro nás starší občany je velmi záslužná. Tady se můžeme odreagovat od každodenních starostí, pobesedovat, zazpívat při harmonice a zatančit si při muzice.

Jak říká jedno staré přísloví: Veselá mysl – půl zdraví. Na těchto besedách se nic neplatí,

a co si kdo přinese, to má. Jedině seniorky vaří kávu nebo čaj za lidovou cenu.

S myšlenkou pořádat tyto akce pro hlucké seniory přišel pan Otakar Konečný, který podobné srazy pořádá pro své rovníky. Proto nejen jemu patří poděkování, ale i jeho manželce, ve které má oporu a pochopení.

Další poděkování patří manželům Šuránkovým, kteří jsou strůjci scének. Pan Šuránek hraje na harmoniku a paní Šuránková program uvádí a recituje.

Děkujeme všem, kteří se zapojují do tvorby programu, jak účastníci na různých scénkách, tak zpěváci nebo recitátoři povídek a tanečních scének. Máme tu muzikanty, kteří hrají k tanci i poslechu a hrají zdarma. Dále Mužský sbor a hlucké Tetičky.

Proto všem, kteří se starají o tyto akce, o jejich pestrý program, srdečně děkujeme za obětavost a ochotu. S přáním hodně štěstí, pohody, plno dobrých nápadů – a jak říká pan Konečný: „Zdraví, zdraví a ještě jednou zdraví!“

Vděční návštěvníci

63. - 66. SENIORSKÁ BESEDA SE ZPÍVÁNÍM I. POLOLETÍ 2013

Duben	Úterý	9. 4. 2013	v 18 hod
<i>V. ročník soutěže „O seniorského slavíka“.</i>			
Květen	Úterý	14. 5. 2013	v 19 hod
<i>Máj, lásky čas – svátek matek.</i>			
Červen	Úterý	25. 6. 2013	v 19 hod
<i>Měsíc růží a překvapení.</i>			

Zveme seniory, kteří si chtějí život zpříjemnit nejen zpěvem, ale i tancem se pobavit!

Činnost seniorů

Chtěla bych se tak trochu vrátit a přiblížit činnost a dění za uplynulé období.

V zcela zaplněném sále hlucké tvrze se sešli senioři ukončit uplynulý rok. Mnozí odešli ze svých domovů a odmítli sledovat televizi. Věřím, že jejich rozhodnutí bylo správné a plně uspokojeni se v ranních hodinách vraceli domů. Velmi pečlivě připravená kulturní vložka a scénky byly zahájením silvestrovského veselí. K tanci a poslechu vyhrávala kapela POHODA, která umocnila dobrou náladu. Přichází čas, kdy se loučíme s rokem starým a stojíme na prahu roku nového 2013. Hymna a po ní slavnostní přípitek pana starosty našeho města s přáním všeho nejlepšího. Jistě každý z nás se zamýšlí, co nám přinese rok, do kterého vstupujeme. Vzájemné přátelské gratulace, hlavně zdraví, je jistě prioritou pro všechny lidi.

Pomalu plynou lednové dny a již po šesté připravujeme „Ples seniorů“. Tentokrát to nebyla polonéza mladých lidí, ale stříbrem bohatí senioři zahájili ples mazurkou. Pohled na vystrojené páry a tanec byl pěkným začátkem večera. No a jak jinak, znovu nám přichází do tance hrát naši ochotní muzikanti, za což jim vyjadřujeme srdečné poděkování s vatikánskou měnou. Na plese nechyběla ani bohatá tombola, za kterou vyjadřujeme velký dík sponzorům a našim příznivcům.

Otáčíme listy v kalendáři a přichází čas fašankový. Již tradičně pořádáme „Pochovávaní basy“. Dobrá nálada, stoly jsou zaplněny masopustními dobrotami – nechyběly koblihy, boží milosti, klobásky a jiné speciality. Se vši parádou je důstojně na sál přinesena na márech basa, nad kterou pánové vtupně přednášeli smuteční řeči.

Přišla doba půstů a tím začíná čtyřicetidenní zklidnění. Trochu se vrátím do vzpomínek z dětství, kdy nás k večeru svolávali rodiče od venkovních zimních radovánek ke společné modlitbě svatého růžence. Bohužel dnes tomu už tak není. Ulice jsou prázdné, bez dětí. Sedí doma v teple u počítačů. Na co bude vzpomínat dnešní mladá generace?

Příští naše beseda se bude konat v úterý 9. dubna v 18.00 hodin ve velkém sále na tvrzi.

Program: V. ročník soutěže „O seniorského slavíka“. Jste srdečně zváni.

Za seniory: Emilie Morozová

Foto: Štěpán Mitaček

Zima u skautů

Ve dnech, kdy málo lidí chodí ven a už vůbec ne do přírody, se v našem oddíle snažíme stále něco dělat. Pravidelně se scházíme a prožíváme to naše skautské dobrodružství, které nás zavede třeba do přírody anebo děláme i dobrý skutek pro druhé. V lednu jsme uspořádali karneval pro děti a jejich rodiče. Letos jsme v oddíle velmi přemýšleli nad tím, jak ty pasivní stydlíci se rodiče zapojit do dění. Přece nepřišli jen jako doprovod a koukat se, jak se jejich dítě baví. Právě rodiče mají být dětem příkladem a ukázat, že i oni si umí hrát a být zkrátka bezva rodiči. Letos se nám rodiče podařilo plně zapojit. Zprvu se ostýchali, ale jakmile se zapojili někteří, zapojili se i další. Rozjela se obrovská řetězová reakce. Rodiče už neseděli jako přikovaní na žid-

ličkách, ale byli v centru dění společně se svými dětmi. Moc jim to slušelo. Věříme, že i oni si užili spoustu zábavy i radosti. Novinkou na karnevalu byla soutěž pro rodiče, kteří přijdou v nějaké masce. Jeden rodič se opravdu našel. Byla to maminka převlečená za zdravotní sestřičku. Odvahu této maminky jsme hezky odměnili.

Karneval se nesl v duchu kouzel a čar - v hlavních rolích byly dvě čarodějnice Háta a Berta a spousta dětí v krásných kostýmech. Děti i rodiče dostali při vstupu kartičku s horoskopickým znamením, která jim byla připnuta na oblečení. Pomocí kouzelného kola se losovala dvojice (rodič a jeho dítě) do speciální soutěže. Děti si užily krátkých

divadelních vstupů s kouzelnými postavami, které jim vždy přinesly nějakou hru či aktivitu. Nechyběl ani tanec, sladkosti a tombola.

Kromě karnevalu se náš oddíl zúčastnil již 23. ročníku zimního skautského závodu dvojic Rikitanova memoriálu. Závod pořádá naše uherskohradištské středisko Psohlavci. Koná se vždy o první únorové sobotě kolem střediskové základny ve Starých Hutích. Závod je pojmenován na počest bývalého vůdce střediska Psohlavci Uherské Hradiště Aloise Langeru alias Rikitana. Tento závod je pro nás šancí, jak prověřit své schopnosti, dovednosti a svou vytrvalost. Letos nám počasí moc nepřálo – byla zima, přšelo a všude kolem plno bláta. I přesto se na základnu do Starých

Hutí sjelo na 65 startovních hlídek (dvojic), které soutěžily v osmi kategoriích. Z našeho oddílu se závodu účastnily tři hlídky. Na každou dvojici čekaly speciální disciplíny. Například první pomoc, vysílání Morseovy abecedy, znalost přírody, dopravních značek, uzlování, odhad vzdálenosti. Atmosféra závodu byla moc pěkná – bojovná, kamarádká a férová. Naše hlídky se velmi dobře umístily. V kategorii skauti I. skončila naše hlídka na prvním místě a v kategorii nejstarších (roverů) se naše hlídka umístila na třetím místě. O průběhu závodu si můžete přečíst na našich webových stránkách či ve Slováckém deníku.

JB

Foto: Lukáš Baroň

FOTOZPRÁVY

Tříkrálová sbírka

První lednovou sobotu 5. ledna 2013 pršelo, foukal vítr a byla zima. I přes tuto nepřízeň počasí se vydalo třicet skupinek koledníků Hlukem, aby zpívali koledy a žehnali domům. Tříkrálová sbírka má již v Hluku svou tradici a ve většině domácností lidé koledníky nedočkavě vyhlíží, aby mohli přispět na dobročinné účely. Letos se díky štědrosti a ochotě Hlučanů vybralo 126 311 Kč. Všem dárcům a koledníkům patří velké Díky.

Košť zelá

Třetí ročník o „Najlepší kysané zelé“ zná již svého vítěze. Ze 139 vzorků návštěvníkům nejvíce chutnalo kysané zelí Marie Kucharičové ze Vnorov. Na druhém místě bylo oceněno zelí z Ostrožské Lhoty paní Bronislavy Němečkové a třetí příčku obsadila paní Marie Škopíková z Louky.

Hlucký slaviček 2013

V úterý 5. 3. se na hlucké tvrzi sešly děti, které rády zpívají lidové písničky. Konala se zde tradiční soutěž ve zpěvu lidových písní „Hlucký slaviček“. Svou odvahu a pěvecké umění předvedlo více jak třicet zpěváků od nejmenších až po ty školou povinné. Porotcové – starosta Jan Šimčík, ředitel ZUŠ Uherský Ostroh František Říha, místostarosta David Hájek a knihovnice Marie Plačková – zvolili nejlepší z nich:

2. Kategorie (3. - 4. třída)

1. místo Monika Druckmüllerová
2. místo Natálie Žůrková
3. místo Tereza Křižalkovičová

3. Kategorie (5. - 9. třída)

1. místo Lucie Křiváková, Lenka Hrdinová
2. místo Simona Schneiderová, Gabriela Schneiderová

Vítězky letošního ročníku budete moci ještě slyšet v srpnu na hlucké hody, kdy si zazpívají spolu s vítězi obdobných soutěží z Veselí nad Moravou, Velké nad Veličkou a Uherského Ostrohu za doprovodu cimbálové muziky Šefranica.

Všem malým i velkým zpěvákům, kteří se soutěže zúčastnili a zazpívali, gratulujeme. Vítězem je každý, kdo má rád písničku a rád si zazpívá!!!

IMat

Foto: Štěpán Mitáček, Lukáš Baroň

Absolutní vítězkou se stala Lucie Křiváková.

0. Kategorie (MŠ a mladší)

1. místo Lucie Kadlčková
2. místo Adéla Mitáčková
3. místo Josef Křiváček, Veronika Mátlová

1. Kategorie (1. - 2. třída)

1. místo Esti Sochorcová
2. místo Anna Bartoníčková, Markéta Hrdinová
3. místo Nikol Šimčíková

Historie a současnost rybaření v Hluku

Jak uvádí Pamětní kniha obce Hluku, Československý svaz rybářů – skupina Hluk vznikla pod hlavičkou místní organizace v Uherském Ostrohu. Stalo se tak v listopadu 1960.

Zakládajících členů bylo 23 a prvním předsedou se stal Jan Nemrava, zaměstnanec Autopalu.

Rozšíření a velké oživení činnosti rybářů souvisí s výstavbou závlahové nádrže Díly – hlucké přehrady. Ta byla vybudována začátkem 60. let minulého století a následně zarybněna.

Skupina rybářů, která se postupně rozrůstala, byla stále organizována jako místní skupina při Českém rybářském svazu, místní organizaci Uh. Ostroh. Později byla přerazena pod Český rybářský svaz – místní organizace Uh. Hradiště.

Během 60.–80. let bylo vybudováno několik chovných rybníků na katastrálním území Boršice u Blatnice a v katastrálním území Hluk. V 90. letech byl postaven na přehradě víceúčelový objekt. Místní skupinu Hluk v těchto letech vedli funkcionáři jako Jan Plaček, Miroslav Špaňhel, Josef Huspenina, Josef Říha, Antonín Trčka a další.

Koncem 90. let, kdy členská základna narůstala, sílil požadavek na osamostatnění od místní organizace Uherské Hradiště, neboť veškerá ekonomika a zarybňování bylo řízeno odtud. V tu dobu měla místní skupina Hluk 206 členů.

V únoru 1998 byla svolána mimořádná členská schůze,

kteřá odsouhlasila vytvoření samostatné Místní organizace Hluk a pověřila skupinu členů projednáním této změny na Moravském rybářském svazu Brno a Místní organizaci Uherské Hradiště.

V srpnu 1998 proběhla další mimořádná schůze, kde bylo na základě úspěšných jednání definitivně odsouhlaseno odtržení a vznik nové samostatné Místní organizace Hluk. Současně byl zvolen 11členný výbor. Předsedou byl zvolen Ing. Stanislav Vlk, jednatelem

Miroslav Vlk a hospodářem Pavel Uhlíř.

Od 1. 1. 1999 byla provedena registrace nového právního subjektu Moravský rybářský svaz Brno o. s., Místní organizace Hluk. Jako revír byl označen „Okluka1“, což zahrnuje vlastní přehradu a potok Okluka až po Uherský Ostroh v rozloze 10 hektarů.

Během času se počet členů výboru zeštíhlil na 7 funkcionářů. Dnes jsou statutárními zástupci místní organizace Ing. Stanislav Vlk – předseda, Vladimír Matoušek – místo-

předseda, Pavel Uhlíř – hospodář a Jiří Míšek – jednatel. První tři jsou ve vedení organizace od samotného vzniku.

Od začátku musela Místní organizace Hluk projít těžkými zkouškami. Bylo nutno vyplatit dluh za účetní hodnotu chaty a odbahnit 4 chovné rybníky, které byly zaneseny sedimenty. To se během šesti let podařilo bez finančních dluhů. Organizace získala prostředky pořádáním rybářských závodů s prodejem rybích specialit, tanečních zábav a také členských příspěvků. Hodnota těchto investic byla řádově 500 000 Kč. Zde nejde nevyzvednout obrovskou obětavost a nasazení mnoha členů při realizaci těchto prací. Poděkování patří i Městu Hluk, které prodalo a zčásti darovalo pozemky pod chovnými rybníky a chatou, a tím umožnilo jejich kolaudaci a zavedení do majetku organizace.

V současnosti máme 578 členů. Nejsou to jen Hlučané, ale i občané z Ostrožské Lhoty, Dolního a Horního Němčí, Slavkova a dalších okolních obcí. 51 členů naší místní skupiny tvoří mládež. Tato je organizována v kroužku, ve kterém je připravována teoreticky i prakticky na vstup mezi dospělé. Kroužek vede už po mnoho let Milan Prachař.

Součástí naší místní organizace je i sedm členů rybářské stráže, kteří mají krajskou působnost.

Výbor místní organizace se schází minimálně 1x za měsíc, kde projednává a plánuje veškerou činnost organizace, tj. ekonomiku, práce na rybnících a revíru, řídí výrobu a chov rybí násady.

Pro představu čtenáře, o jaké množství produkce ryb se jedná, uvádím, že roční úlovky na přehradě v Hluku se pohybují kolem 3 500 kg a toto množství každoročně doplňujeme z vlastního chovu a často ještě prodáváme přebytky okolním organizacím. Nejedná se jen o úlovky kapra, ale mnoha dalších druhů.

Množství pracovních povinností členů je čerpáno na udržování životního prostředí chovných rybníků a hlavně přehrady, tj. sečení trávy, prořez porostů a úklid.

To vše představuje obrovské množství práce a pro mnohé je možná nepochopitelné, že veškerá tato činnost je realizována na základě povinnosti každého člena odpracovat 10 hodin ročně.

Stojí za zmínku, že naše přehrada je vyhlášená množstvím a velikostí úlovků sumce. Za posledních osm let zde bylo vyloveno kolem 350 sumců, z toho 5 kusů nad 200 cm. Největší, o délce 240 cm, byl označen jako druhý největší v republice a byl prezentován v tisku a televizi. Jeho vylovení bylo pikantním zážitkem: starší invalidní důchodce se svou manželkou měli „nahozenu“ běžnou udici s běžným vlasem na kapra. Přišel záběr, dotyčný rybář byl „tažen“ do vody a po chvíli nebyl schopen udici udržet. Nedaleko od něj rybařil jeden ze členů výboru. Ten se ujal udice a po více než 30 minutách sumce zdolal. Úsměvně nakonec bylo, že manželka chtěla 240 cm dlouhého sumce

vytáhnout podběrákem na kapra. Smutným koncem tohoto příběhu je ovšem fakt, že dotyčný nám odmítl prodat hlavu sumce na preparaci trofeje, která nakonec skončila u řezníka.

Na závěr bych chtěl konstatovat, že sportovní rybolov poskytuje využití volného času tisícům našich občanů, kteří se ale v rámci své organizované činnosti podílejí výrazně na tvorbě a ochraně životního prostředí. V rámci svých organizačních rybářů odpracují tisíce hodin na svých revírech. Proto není vůbec na místě označení „tichý blázen“.

Přijďte mezi nás a přesvědčte se sami.

Petrův zdar!

Ing. Stanislav Vlk
Předseda MO Hluk

Ryby a rybníky v dávné minulosti Hluku

Historicky se ve středověku v okolí Hluku vyskytovala řada rybníků, které však postupně zanikly a byly přeměněny na zemědělskou půdu. Hlucká kronika říká, že: „Za rybníky středověkého původu pokládáme rybník Brodský, Trněný, Zájankovský a rybník Horní. Jejich uváděné rozměry ukazují na dobu vzniku v 15.–16. století. Do této doby se hlásí i rybník Nový. O tomto rybníku čteme v urbáři panství ostrožského r. 1592, kde jeho velikost je označena počtem 60 kop* násady. V tomto urbáři se uvádí ještě rybník Nad mlýnem na 30 kop násady, dále čtyři rybníky nad mše-

tečkem v celkové výši 210 kop násady a dva rybníky pod městečkem, zvané Horní a Dolní Žabinec. Roku 1826 byly v Hluku Horní a Nový rybník vysušeny.“

V současné době je na hluckém katastru vodní nádrž Nové díly (přehrada Býčina), vybudovaná v letech 1962–1963, rybník Podkova a tři rybníčky na Boršickém potoce pod Babí horou, vybudované rybáři v roce 1961.

*kopa = archaický výraz pro šedesát, kopa je pět tuctů nebo čtyři mandele

-MP-

Libosvárova pekárna „Na Kopečku“

Abych mohl napsat příběh dalšího pekaře, musel jsem za dalším „Hučanem“ zajet až do Zlína-Prštného. Tady bydlí Dr. Ing. František Libosvár, stálý redakční pracovník časopisu Myslivość a člen klubu mysliveckých spisovatelů. Pan František je synem pekaře Františka Libosvára, který měl pekařství na horním konci „Na Kopečku“ a o svém otci mně vyprávěl pěkný příběh.

Jeho tatínek František Libosvár – „mistr pekař“ – se narodil 18. 11. 1910 a zemřel 21. 10. 1997. Tatínkovi rodiče

byli rovněž rodilí Hlučané, otec František (1878–1962) a matka Anastázie, rozená Procházková (1878–1962). V patnácti letech dal mladého Františka jeho otec do učení k mistru pekařskému panu Hemzovi v Poštorné. Mladý František byl v této době drob-

ný klouček, tiché povahy a měl strach z opuštění rodného domu, a tak se loučení v Poštorné neobešlo bez slzičky v oku. Ono se tehdy z učení jezdilo domů tak 2x za rok a říkalo se „učedník mučedník“. Tehdy mu tatínek na rozloučenou řekl: „Františku, vybral jsem Ti pěkné řemeslo, protože nepoznáš, co je to hlad, a můj své řemeslo rád.“

Otec Františka staršího, sám vyučený švec ve Vídni a syn polního hlídače „na panském“, věděl dobře, co je to mít hlad. Mladý František byl pracovitý a ochotný pomáhat, kde se dalo a tím si získal i paní mistrovou, která mu kromě masa přidávala jídla do sytosti. Nutno poznamenat, že učeň byl v této době „děvečka pro všechno“. Pro svou drobnou postavu mu říkali „Libosvárek“ a od starších učňů poznal i to, čemu se v dnešní době říká šikana. Za 3 roky se vyučil a šel pracovat k panu Vildovi do Břeclavi, kde zůstal až do nástupu vojenské prezenční služby.

Díky doporučení od svého mistra se stal po vyškolení vrchním kuchařem horského praporu v Popradě. Tam ukončil vojenskou službu v roce 1932 s pochvalným dekretem Armády Československé republiky. Potom pracoval u několika mistrů, například v parní pekárně u Augustina Brančíka v Holešově, kde všude sbíral zkušenosti ze svého řemesla. V roce 1936 vykonal zkoušky a byl prohlášen společenstvem mistrů za tovaryše. Následně ukončil tovaryšství a v roce 1936 si postavil v Hluku malou pekárnu „Na Kopečku“ v domě č. p. 84, koupeném od pana Šimčíka. Do stavby pece, zařízení a přebudování koupeného domku vložil všechny své úspory a ještě se zadlužil. Místo pekárny bylo určené tak, aby zákazníci nemuseli „chodit daleko na chleba“. Na horním konci totiž jiná pekárna nebyla.

11. 5. 1936 byl jeho tatínkovi vydán na Okresním úřadě v Uherském Hradišti „živnostenský list“. Každý živnostník musel mít spořádanou rodinu a to nemohlo být dobře bez manželky. Tak skončil ve 30 letech jeho mládenecký život. Oženil se s Františkou Macho-

vou, dcerou rolníka Jana Macha. Otec mého vypravěče měl ještě mladší sourozence, sestru Marii (1919–1988) a bratra Ludvíka (1921–1985). Oba sourozenci se po roce 1948 odstěhovali do Prahy, kde prožili svůj život a tady také zemřeli.

V roce 1940 se rodičům Libosvárovým narodil syn Fanyn, v roce 1944 bratr Ludvík a v roce 1953 sestra Zdenka. Začátek neměli jeho rodiče snadný, protože pekařina byla a je náročná práce. Maminka na toto období, kdy museli spolu „dřít doslova jako koně“, nerada vzpomíná. Není se také čemu divit. Rodiče byli zaměstnání natolik pekárnou, že mladý Fanyn prožíval dětství u babičky a dědečka Machových v jejich selské usedlosti č. p. 70. To mělo také za následek to, že Fanyn měl více k „sedlačině než k pekařině“. Dědeček a babička měli na Fanynovo myšlenkové formování dlouho velký vliv.

Od 10 let pak musel pomáhat v pekárně i mladý Fanyn. Děti živnostníků to neměly lehké, stejně jako děti zemědělců. Od raného mládí se muselo rodičům pomáhat a později jim společnost dala cejch kádrové méněcennosti – „syn nebo dcera živnostníka“. Noční pečení pekařů je i dnes známé, ale dříve musel pekař - živnostník „rozpálený od pece“ nabrat do koše na záda několik desítek kilo pečiva a na kole ráno za mrazu rozvážet po obchodech. Na dvoukolé káře Fanyn už v 10 letech vozil rohlíky po Hluku a občas na něho nějaký vtipálek zavolal: „Libosváre, tvůj tata pečů křivě rohlíky“. Dětská dušička je snadno zranitelná.

Nedostatek potravin a lístkový systém za války a také po válce měl za následek, že pro jeho kamarády byl ještě v 50. letech rohlík málo dostupnou lahůdkou. Fanyn přiznává i po letech, že kradl doma rohlíky pro kamarády, jelikož jejich rodiče byli zemědělci a neměli na rohlíky lístky.

Rád Fanyn vzpomíná na doby pečení selského chleba na „donášku“ a také na zvyk říct hostovi: „okoštuj našeho chleba“. Vzpomíná také na pečení koláčků na velké svátky a svatby. Jeho

otec byl specialista na loupáčky, precíličky, kakaové kroužky, pečené Mikuláše, čerty a velikonoční zajíčky. Jeho tatínek nesnášel ledabylé krájení chleba a říkával: „Kdo se nesrovná s chlebem, tak se nesrovná ani s lidmi“. O jeho názoru na plýtvání chlebem Fanyň raději nemluví. Vážil si svého díla a chleba považoval za „posvátnou“ potravinu. Byla to hrdost na svou práci a jím vyrobené dílo.

Nyní se Fanyň vrací k hluckým pekařům. V Hluku jich bylo šest. Žvátora, Lukáš, Mitáček, Šimčík Martin, Šimčík Josef a Libosvár. Žvátora a Lukáše nezná a nezná ani osudy jejich pekárny.

Další jmenované již pozná osobně. Byli si navzájem dobří kamarádi, hrdí na svůj stav, i když v pravém slova smyslu byli konkurenti. Oni si konkurovali nejen kvalitou i sortimentem výrobků, ale také svojí úslužností. Fanyň vzpomíná na dobu, kdy v sobotu večer chodily selky vracějící se z pole pro chleba, který byl však už vyprodán. V některých případech se jim dal domácí chleba z kuchyně, jen aby se neztratil zákazník.

Tatínkův starší kamarád, pekař Josef Mitáček, byl vášnivým houbařem. Když šel z Hlubočku a nesl si domů nějaké hříbky, vždycky se za svým kolegou

Františkem zastavil a dal mu nějaký hříbek nebo kuřátko. Jožka Šimčík, který měl pekárnu blízko náměstí, byl vášnivým fotbalistou, i když nikdy nehrál v „áčku“. Ten říkal tatínkovi uctivě „pane mistře“. A se spolužákem Martinem Šimčíkem byli největší kamarádi až do smrti. Dále se Fanyň rozvykládal o jeho veřejně činné práci. To patřilo vždycky ke správnému živnostníkovi. Měl rád fotbal a byl posledním starostou tělovýchovné organizace „Orel“. Po roce 1945 byl kulturním referentem na MNV a doma choval čistokrevné holuby a králíky. A hrál také ochotnické divadlo, např. v Šarovcovi.

Přišel rok 1948 a tehdy ještě Klement Gottwald lákal na svou stranu živnostníky, ale pak znárodnil či združstevnil všechny „vlastníky výrobních prostředků“. Výrobní prostředek byly např. nůžky, břitva u holičů. To byl zánik poctivých řemesel, dovedností provozovaných likvidovanou třídou živnostníků.

Dokonce děti živnostníků byly diskriminovány, omezením přijetím do učebních oborů či studia středních a vysokých škol. V té době si Fanyň přál být synem soustružníka-úderníka, protože tak moc se mluvílo o těchto profesích, naproti tomu živnostník byl představovaný jako nepřítel společnosti. Dnes se za to hluboce stydí a je hrdý na svého otce pekaře, který byl bezesporu nepřehlédnutelnou „hluckou osobností“.

V té době existovalo v Hluku více než třicet různých živností, řemesel a dovedností. Hluk byl potravinově soběstačný a mnohá řemesla nahrazovala průmyslové výrobky.

Stalo se to v roce 1952. Fanyň přišel domů ze školy a maminka plakala, tatínek celý rozzechvělý mu řekl: „Znárodnili nám pekárnu.“

„Bylo to v době, kdy se vyplatil z dluhů, které do své pekárny investoval. Dalo by se říct, že je to „smůla“.“

Pekl dál pod firmou „družstvo Jednota“, ale už to nebylo jeho. Jedna kontrola střídala druhou a jedno nařízení druhé. Prosazovaly se jen ty větší pekárny, takže tu naši zrušili a tatínek jezdil za prací do Starého Města, Vlčnova a nakonec se stal technickým pracovníkem Jednoty, kde si opět zvyšoval svoji pekařskou kvalifikaci.

V šedesáti šel tatínek s tisícikorunovým důchodem do penze. V Jednotě mu dali diplom, a to bylo vše za celoživotní práci. Jako důchodce ještě dělal hlídače na vepříně, téměř 20 let a jen ve vzpomínkách žil svoji pekařinou a vzpomínal, kdy jej oslovovali mistře.

Antonín Zlinský

Sportovec města Hluk

V sobotu 26. ledna se na tvrzi uskutečnil druhý ročník slavnostního galavečera Sportovec města Hluk za rok 2012. Stejně jako loni byla oceněna pětice nejlepších sportovců, trojice nejlepších kolektivů, do Síně slávy hluckého sportu byla uvedena pětice osobností a také byla udělena jedna speciální cena.

Oproti loňskému premiérovému ročníku si pořadatelé slavnostního večera dali za cíl program více zpestřit, diváky v sále více pobavit a celému programu tak dát větší pestrost a rozmanitost. Dvuhodinový program skvěle odmoderovala dvojice Martin Dostal a Iveta Remeňová. Od loňského ročníku se ten letošní lišil též bohatým hudebním doprovodem a také krátkými rozhovory s oceněnými přímo na podiu.

Po úvodním vstupu, který obstarala večerníčková dvojice Pat a Mat, jež v průběhu celého večera pohotově chystala ceny na podiu (nebo se tam jen tak „motala“), vystoupily se svým prvním číslem děti z mateřské školy pod vedením paní učitelky Hanky Chytilové. Poté už přišla řada na pěti osobnostech, které byly uvedeny do Síně slávy. Staly se jimi: Iveta Mitáčková, doc. Zdeněk Botek, Jaroslav Jurča, Antonín Zlínský a František Podlas. Po tomto docela dojemném ceremoniálu a následném druhém vystoupení dětí z MŠ přišel první vrchol večera – netradiční vystoupení hluckých mažoretek. Děvčata si bravurně poradila se zadáním pořadatelů: „Ne ve vašich kostýmcích, ne na pochodovou muziku, ne s vašimi mažoretkovými hůlkami a navíc musíte zapojit i nějakého hluckého sportovce!“ V pěti-minutovém strhujícím vystoupení předvedly mažoretky velmi pestré „fotbalové“ představení a publikum doslova šokovalo, když ve svém středu představily novou kapitánku

– úspěšného hluckého pákaře Dušana Tesaříka. Vystoupení bylo oceněno bouřlivým potleskem. Poté následovalo, k velkému údivu samotných mažoretek, jejich pozvání na piedestal a následné ocenění celého tohoto jedinečného souboru. Z rukou předsedy TJ Spartak Igora Dostala to-

tiž děvčata přebrala speciální cenu za dosažené vynikající výsledky a vzornou reprezentaci města. Navázala tak na freestyleistu a showmana Zdeňka Fuska, který byl podobně oceněn v loňském roce.

Následovalo ocenění nejlepších kolektivů roku, které bylo spojené s malým úkolem pro každé oceněné družstvo. Třetí extraligové stolní tenistky se trefovaly míčkem na cíl (kladívko v rukou Mata), stříbrní mladí fotbalisté žonglovali s míčem a pákařka Lenka Vojtková, která přišla na podium převzít cenu pro nejlepší hlucký kolektiv, musela svést „tvrdou“ bitvu na pákařském stole s náhodně vybraným člověkem z řad diváků. Tento výběr nepadl na nikoho jiného než na mistra světa a mnohonásobného mistra ČR v armwrestlingu a čestného hosta večera pana Františka Živného z Mladé Boleslavi. Po „napínavém“ souboji, přerušeném malou pauzou na občerstvení slivovicí, nakonec Lenka svého dvousetkilového soupeře „udolala“ (během zápasu mu totiž stačila druhou rukou pod stolem podržet stokrát).

V dalším průběhu večera, který měl neskutečný spád a nechyběly v něm ani humorné okamžiky, přišla na řadu také talentovaná zpěvačka a účastnice soutěže Hlas Československa Kristýna Daňhelová. Po ní následovalo speciální italské fotbalové vystoupení oblíbených Klebetnic. Celá akce byla také okořeněna speciální tombolou, ve které se rozdávaly sportovní dresy a oblečení. Na řadu přišel zlatý hřeb večera – vyhlášení nejlepších jednotlivců. Pořadí na prvních třech místech bylo stejné. Podobně jako loni zvítězila stolní tenistka Aneta Kučerová před pákařem Jaroslavem Štůskem a jeho oddílovým kolegou Dušanem Tesaříkem.

V závěrečném bloku slavnostního večera vystoupily znovu Klebetnice, tentokrát s ruskou variací na Mrazíka, které své vystoupení věnovaly hluckým florbalistům. Zdařilou akci ukončila Kristýna Daňhelová, když zazpívala další dvě písničky v doprovodu cimbálové muziky Šefranica. Oficiální část večera poté skončila, ta neoficiální pokračovala za doprovodu CM Šefranica.

Sportovní komise

Nejlepším sportovcem města Hluk se stala, stejně jako v loňském roce, jednadvacetiletá extraligová stolní tenistka Aneta Kučerová. V hlasování odborné komise získala 64 bodů a s velkým náskokem porazila druhého Jaroslava Štůska (46 bodů) a třetího Dušana Tesaříka (36 bodů).

Aneto, jak hodnotíš letošní triumf v anketě a kam bys ho mezi své sportovní úspěchy zařadila?

„S výsledkem jsem maximálně spokojená, a jak už jsem řekla při samotném ceremoniálu na pódiu – rozhodně jsem to nečekala. Já už jsem těch ocenění v anketách pár získala, ale vážím si jich všech stejně. Zároveň ale musím dodat, že nad úspěchy v anketách řadím své úspěchy, kterých dosahuji přímo za pingpongovým stolem.“ **Jak vidíš své šance v této anketě za rok?**

„Budu se snažit opět obhájit, ale myslím, že to bude velmi těžké. Velmi zdatné soupeře mám v hluckých pákařích, protože dosahují každoročně vynikajících úspěchů.“

Kam si vystavíš putovní pohár?

„Pohár byl už v loňském roce umístěn doma v obývacím pokoji a každá naše návštěva ho hned obdivuje, protože je opravdu velký.“

Jak jsi byla spokojená s průběhem slavnostního večera? Líbil se ti dvouhodinový program?

„Spokojena jsem byla a celý program se mně moc líbil! Opravdu moc jsem se bavila, stejně jako úplně všichni v sále. Večer byl skvěle zorganizovaný a myslím, že organizátoři postavili laťku pro příští rok hodně vysoko a bude pro ně těžké vymyslet ještě něco lepšího. No a nejvíc jsem se bavila z krátkých vystoupení Mata a Pata. Ti byli opravdu bezkonkurenční!“

Děkuji za rozhovor.

Karel Bojko

SPORTOVEC MĚSTA HLUK ZA ROK 2012 – VÝSLEDKY

Výsledky Anety Kučerové za rok 2012:

- Mistryně ČR ve dvouhře žen do 21 let
- smíšená čtyřhra do 21 let – 1. místo
- čtyřhra žen do 21 let: 2. místo
- umístění na českém žebříčku žen: 8. místo
- Mistr. ČR mužů a žen: dvouh. žen – 9. místo, čtyřhra žen – 3. místo
- extraliga žen: 4. místo s družstvem Spartak Hluk
- mezinárodní Mistr. Estonska „Baltic Cup“: dvouhra žen – 5. místo
- Pro Tour Maďarsko, světová série ITTF - dvouhra žen: 33. - 64. místo, do 21 let: 17. - 32. místo
- Pro Tour Slovinsko, svět. série ITTF - dvouhra žen do 21 let: 17. - 32. místo
- Pro Tour Belgie, Euro-Afrika Tour – dvouh. žen do 21 let: 9. - 16. místo
- členka reprezentace žen ČR

Jednotlivci:

1. místo: Aneta Kučerová	stolní tenis
2. místo: Jaroslav Štůsek	armwrestling
3. místo: Dušan Tesařík	armwrestling
4. místo: Ondřej Machala	fotbal
5. místo: Lenka Vojtková	armwrestling

KOLEKTIVY:

1. místo: armwrestling
2. místo: fotbal – žákovská družstva
3. místo: stolní tenis – extraligové družstvo žen

SPECIÁLNÍ CENA:

Hlucké mažoretky

- za vynikající úspěchy a vzornou reprezentaci města

SÍŇ SLÁVY:

Doc. Dr. Zdeněk Botek, CSc.

- fotbal a stolní tenis
- do Hluku přišel po roce 1970 jako posila hluckého fotbalového týmu, kde po několik let úspěšně reprezentoval hluckou TJ
- v roce 1982 byl zvolen novým předsedou oddílu stolního tenisu a velkou měrou se zasloužil o další výrazný rozvoj tohoto sportu v našem městě
- od roku 1992 až do majetkoprávního převodu TJ na město Hluk (rok 2009) působil ve funkci předsedy TJ Spartak Hluk
- ve stolním tenisu zastával postupně význačné funkce jako předseda Komise mládeže československého svazu stolního tenisu až po nejvýznamnější funkci – předsedu České asociace stolního tenisu

Iveta Mitáčková

- kulturistka
- největších úspěchů dosáhla v devadesátých letech a to následujících:
 - 1994 – 1. místo na mistrovství Moravy (Orlová)
 - 1995 – 2. místo na mistrovství ČR párů (Brno)
 - 1996 – 2. místo na mistrovství Moravy (Přerov)
 - 1997 – 1. místo na mistrovství Moravy (Vyškov)
 - 1997 – 2. místo na mistrovství ČR (Frýdek-Místek)
 - 1998 – 1. místo na mistrovství Moravy (Bystřice nad Pernštejnem)

- 1998 – 1. místo na mistrovství ČR (Karlovy Vary)
- 1998 – 2. místo na Austria Cup (Rakousko)
- 1999 – 1. místo na mistrovství ČR (Havířov)
- v anketě „Nejlepší sportovec okresu Uherské Hradiště“ obsadila v roce 1998 2. místo a o rok později 6. místo

Antonín Zlinský

- fotbal
- již v sedmdesátých letech se stal členem výboru fotbalového oddílu
- v osmdesátých letech se aktivně angažoval při trénování jednotlivých mládežnických kategorií
- celá devadesátá léta až do roku 2005 pracoval také jako sekretář fotbalového oddílu a k tomu si přibral ještě funkci hlasatele při mistrovských utkáních
- přibližně stejnou dobu pracoval v komisi STK ve Středomoravské župě v Uherském Hradišti
- v roce 2005 zorganizoval a uspořádal ve spolupráci se Zdeňkem Horákem výstavu fotek věnovanou hluckému fotbalu
- o rok později napsal knížku „Kronika tělovýchovy a fotbalu v Hluku“

Jaroslav Jurča

- fotbal a stolní tenis
- v roce 1963 přišel z Prostějova a hned se stal posilou

fotbalového klubu TJ Spartak Hluk

- od roku 1970 začal také hrát za hlucký Spartak stolní tenis, konkrétně v divizi mužů
- stal se členem stolnětenisového „A“ týmu mužů, který hrával v sedmdesátých letech 2. národní ligu

František Podlas

- fotbal
- narodil se devět let před založením fotbalového klubu v Hluku
- svou aktivní fotbalovou kariéru začal až v sedmnácti letech a to přímo v mužské kategorii. Od této doby se stává fotbal jeho celoživotní zálibou
- působil jako trenér mládežnických družstev Spartaku a také jako dlouholetý vedoucí u mužských týmů
- stal se také stálým členem fotbalového výboru
- jeho zásluhou hlucký fotbal velmi dobře spolupracoval s vojenským oddílem Dukla Uherské Hradiště – nejpopulárnějším družstvem v okrese
- aktivně se angažoval také v hledání hráčů pro hlucký „A“ tým
- po skončení funkcionářské činnosti zůstal věrným fanouškem hlucké kopané
- vzhledem ke svému věku a zdravotním problémům dává v současné době přednost televizním zápasům, ale hluckou kopanou i nadále sleduje a prožívá alespoň prostřednictvím regionálního tisku

Pomlázka

Obchůzka s pomlázkou na pomlázku a šlehání patří k nejstarším lidovým obyčejům. Tradici velikonoční pomlázky dokládají záznamy již ze 14. století. Pražský kazatel Konrád Waldhauser zaznamenal, že se o velikonočním pondělí šlehali nejen manželé a milenci, ale dokonce časně z rána házeli do vody, nebo alespoň vodou polévali ospalce a lenivce, aby se probrali.

Šlehání zelenými proutky se připisovaly omlazující účinky, neboť mladý, narašený prut symbolizuje obrozenou přírodu. Význam slova „pomlázka“ tak souvisí s „pomlázováním, omlazováním“. Chlapci šlehají děvčata, aby byla zdravá, pilná a veselá po celý rok.

Vondruška, Vlastimil. Církevní rok a lidové obyčeje. České Budějovice: Dona 2005, s. 57-58.

HLUCKÝ SPORT

Hlučtí fotbalisté dominovali na zimním BOBÍK CUPU

Mladí fotbalisté Spartaku Hluk zazářili na 2. ročníku halového turnaje v sálové kopané „zimní BOBÍK CUP 2013“, který proběhl 2.-3. března ve sportovní hale. První místo ve své kategorii obsadila starší přípravná a starší žáci, na bronzové příčce se umístila mladší přípravná a mladší žáci.

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

1. místo: TJ Dolní Němčí
 2. místo: ČSFA Malacky
 3. místo: TJ Spartak Hluk „A“
 4. místo: FKM Morava
 5. místo: FN Němčice nad Hanou
 6. místo: TJ Spartak Hluk „B“
- Nejlepší hráč turnaje: Dominik Karlík (TJ Dolní Němčí)
Nejlepší brankář turnaje: Martin Žáček (ČSFA Malacky)

STARŠÍ PŘÍPRAVKA:

1. místo: TJ Spartak Hluk
 2. místo: ŠK Cífer
 3. místo: TJ Spartak Valašské Klobouky
 4. místo: FC Elseremo Brumov
 5. místo: FKM Morava
 6. místo: FC Viktoria Otrokovice
- Nejlepší hráč turnaje: Dominik Velecký (TJ Spartak Hluk)
Nejlepší brankář turnaje: Filip Gašpárek (ŠK Cífer)

MLADŠÍ ŽÁCI:

1. místo: SK Louky Zlín
 2. místo: Valašské Meziříčí
 3. místo: TJ Spartak Hluk
 4. místo: RSM Hodonín U 13
 5. místo: FK Hatě
 6. místo: Jiskra Staré Město
- Nejlepší hráč turnaje: Martin Blaha (TJ Spartak Hluk)
Nejlepší brankář turnaje: Jakub Slováček (Valašské Meziříčí)

STARŠÍ ŽÁCI:

1. místo: TJ Spartak Hluk
 2. místo: Jiskra Staré Město
 3. místo: SK Louky Zlín
 4. místo: SFK Nedvězí
 5. místo: FC Fryšták
 6. místo: SK Chválkovice
- Nejlepší hráč turnaje: Tadeáš Sobek (Jiskra Staré Město)
Nejlepší brankář turnaje: Adam Blaha (SK Louky Zlín)

Karel Bojko

Dne 25. 4. 2013 vzpomeneme 5. smutné výročí úmrtí našeho drahého syna a bratra pana **Radka Kadlčka**. Vzpomínají maminka a sestry s rodinami.

Čas neúprosně běží dál, jen vzpomínky zůstávají.

4. února 2013 to bylo 35 let, co nás navždy opustil náš drahý syn, bratr, švagr a strýc pan **Jan Vořák ml.** Stále vzpomínají matka, sestra a bratr s rodinami. Vzpomeňte s námi. Děkuje.

Kdo v srdcích žije – neumírá.

9. května 2013 vzpomeneme nedožitých 80. narozenin manžela, tatínka, dědečka a pradědečka pana **Jana Vozára**. Stále na něho myslíme a vzpomínáme. Manželka, dcera a syn s rodinami.

Dny, týdny a roky plynou, ale nezacelí tu ránu bolestivou. Už nevzbudí Tě slunce ani krásný den, na tichém hřbitově sníš svůj sen.

Dne 15. května 2013 vzpomeneme 11. výročí, kdy zemřel můj manžel, náš tatínek a dědeček pan **Zdeněk Moštěk** z Hluku. Stále vzpomínají manželka a syn s rodinou a ostatní příbuzní.

Čas plyne a nevrátí, co vzal, jen vzpomínka v srdci zůstává dál.

Dne 24. ledna 2013 by se dožila 90 let paní **Hedvika Mišková**. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi. Za celou rodinu děkuje dcera Marta s rodinou.

15. ledna 2013 tomu bylo již 18 let, co zemřel pan **Antonín Kupec**. Děkuje všem, kteří jste ho měli rádi a spolu s námi jste mu věnovali tichou vzpomínku. S láskou vzpomínají manželka Radka a dcera Silvie s rodinou.

Dne 17. 1. 2013 bylo 2. smutné výročí mého manžela pana **Antonína Masaříka**. Stále vzpomíná manželka a ostatní příbuzní.

Tvé ruce už nepohladí, ústa neporadí, Tvou lásku nikdo nenahradí.

Dne 3. 1. 2013 jsme vzpomněli 20. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky paní **Marie Malůškové**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera a syn s rodinami.

Dne 5. 3. 2013 tomu bylo 10 let od smrti paní **Marie Poláškové** a 22. 6. 2013 tomu bude 20 let od smrti pana **Václava Poláška**. Za vzpomínku děkují děti s rodinami.

Dne 23. 1. 2013 vzpomeneme 1. smutné výročí úmrtí a 2. 3. 2013 by se dožil 70 let náš manžel, tatínek a dědeček pan **Ing. Josef Mořický**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, děti s rodinami a ostatní příbuzní.

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 14. dubna 2013 vzpomeneme 20. výročí úmrtí naší maminky, babičky a prababičky paní **Antoníny Mitáčkové**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Marie s rodinou a rodina Slavíkova.

Žádný čas není tak dlouhý, aby dal zapomenout.

Dne 18. března by se dožil 90 let můj manžel, náš tatínek, dědeček a pradědeček pan **Josef Prachař**. 21. července vzpomeneme 26. smutné výročí jeho úmrtí. Za tichou vzpomínku děkují manželka a děti s rodinami.

To, že čas rány hojí, je pouhé zdání. V srdci je bolest, ticho, vzpomínání.

Dne 30. 3. 2013 uplyne 22 let od úmrtí naší dcery, maminky a sestry paní **Jany Čičelové**, roz. Ovsíkové. S láskou vzpomínají rodiče a celá rodina.

Dne 2. března vzpomeneme na 25. smutné výročí, co nás opustil manžel, otec a dědeček pan **František Polášek**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, synové Pavel, Petr, František a dcera Hana s rodinami.

Odešel jsi náhle, nikdo to nečekal, osud to chtěl, jen to moc uspěchal.

Dne 22. 4. 2013 vzpomeneme 3. výročí od tragické smrti **Martina Novosada**. S láskou vzpomínají rodiče, bratr Milan s rodinou, rodina Konečná, Cíchova a ostatní příbuzní.

V životě jsou chvíle, se kterými se člověk nikdy nesmíří.

Dne 12. 2. 2013 tomu byly 3 roky, kdy zemřel pan **Jaroslav Vagai**. Všem, kdo vzpomenu s námi, děkuje manželka, syn, dcera a rodina Vagaiova.

Jen svíci hořící a hezkou kyticí Vám na hrob můžeme dát, chvíli postát a s láskou na Vás vzpomínat.

Dne 12. dubna 2013 uplyne 1. smutný rok, co nás opustila naše maminka, babička, paní **Marie Kotačková** a dne 9. září 2013 vzpomeneme 10. výročí od úmrtí jejího manžela, našeho tatínka, dědečka pana **Josefa Kotačky**. S láskou vzpomíná dcera Marie s rodinou.

To, že čas rány zhojí, je pouhé zdání, v srdci je bolest, tiché vzpomínání. Každý den bez Tebe bolí, každá vzpomínka ránu hojí.

Dne 3. 5. 2013 uplyne 1. smutné výročí úmrtí pana **Vojtěcha Huspeníny**. S láskou vzpomíná manželka Alena, dcera, syn a vnuci.

Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 6. 4. 2013 vzpomeneme již 15. výročí úmrtí pana **Josefa Vlka**. S láskou vzpomíná manželka a celá rodina.

Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínky v srdci má každý z nás.

Dne 3. 3. 2013 vzpomeneme první výročí úmrtí pana **Františka Štefaníka**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 21. 3. 2013 vzpomeneme 18. výročí úmrtí našeho manžela, tatínka, dědečka a pradědečka pana **Františka Kotačky**. S láskou vzpomínají manželka, dcery a syn s rodinami.

Odešel, ale zůstal v srdcích těch, kteří ho milovali.

Dne 27. 4. 2013 vzpomeneme 5. smutné výročí pana **Ing. Radomíra Trýsky**. S láskou vzpomíná manželka se synem Tomášem, maminka, sestra s rodinou a rodina Omelkova.

S úsměvem na tváři Tě vždycky každý znal, Všem kteří potřebovali pomoci, jsi ochotně pomáhal.

Před 15 lety, dne 17. února 1998, zemřel náš milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan **Antonín Dohnal**. Stále vzpomíná manželka, dcery a syn s rodinami.

Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají.

10. duben 2013 je dnem nedožitých 82. narozenin pana **Františka Trýsky**. S láskou vzpomíná manželka, dcera Eva s rodinou, snacha Hana se synem a celá rodina Omelkova.

Vydal ses cestou, jíž chodí každý sám, jen dveře vzpomínek jsi nechal otevřené. Dík za to, čím jsi nám v životě byl, za každý den, který jsi pro nás žil.

5. března by se dožil náš manžel, tatínek, dědeček a pradědeček **pan Zdeněk Křivák** 77 let. 6. dubna uplyne už 5 let od jeho úmrtí. Kdo jste ho znali a měli ho rádi, věnujte mu tichou vzpomínku. S láskou vzpomínají manželka a dcery Jarmila a Lenka s rodinami.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal, jen láska, úcta a vzpomínka v srdcích žije dál.

Dne 5. 4. 2013 by se dožil 80. narozenin pan **Jan Bachan**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a děti s rodinami.

Dne 9. 3. 2013 jsme vzpomněli 35. výročí úmrtí našeho otce a dědečka pana **Miroslava Miška**. Za tichou vzpomínku děkují dcera Marcela a syn Miroslav s rodinami.

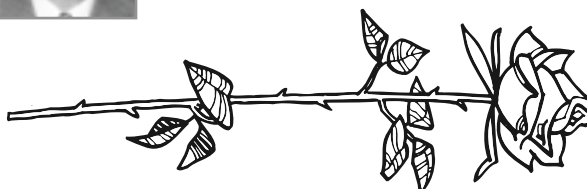
Těžko je zapomenout, když slzy v očích stojí, těžko je vzpomínat, když srdce stále bolí. Čas prý rány hojí, je to ovšem zdání, v srdci je stále bolest a tiché vzpomínání.

Dne 23. dubna 2013 vzpomeneme 8. smutné výročí úmrtí pana **Lubomíra Stojaspala** z Dolního Němčí. S láskou a úctou vzpomínají matka, manželka, synové a sestra s rodinou. Všem, kteří vzpomenu s námi, děkujeme.

Kdo v srdci žije, neumírá.

Dne 6. dubna 2013 vzpomeneme 18. výročí úmrtí mého manžela pana **Gustava Škorpíka**. Všem, kdo si vzpomenu děkuje manželka Marie.

Společenská kronika prosinec 2012 – únor 2013

NAROZENÍ:

Prosinec 2012

V měsíci prosinci se nenarodilo žádné dítě

Leden 2013

Matyáš Tatařík

Únor 2013

Denisa Minářiková

Eliška Ulčová

Lucie Zámečnicková

Vanesa Jelénková

ÚMRTÍ:

Prosinec 2012

Ladislav Horňák

Leden 2013

Marie Míšková

Anežka Hájková

Viktorie Šumpolcová

Hedvika Pospíšková

František Šimčík

SNATKY:

Petr Křiváček – Anna Hrubá

STATISTIKA ZA ROK 2012

celkový počet obyvatel **4326** (k 31. 12. 2012)

přihlášených osob 51

odhlášených osob 45

úmrtí 47

narození 34

sňatky 18

Sestavila: Ludmila Horáková,

Foto: Jitka Cíchová

Vítání občánků

12. ledna bylo
v obřadní síni
přivítáno 6 dětí

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 15. 3. 2013 se dožívá 90 let naše maminka, babička a prababička paní **Viktorie Špaňhelová**. Ze srdce Vám přejeme zdraví, štěstí, Božího požehnání a síly do každého nového dne. Žádné chmury, žádné strasti, jenom velkou náruč lásky. Přejí dcera Marta a syn František s rodinami.

Pro **Josefa Huspeninu**,
narozeneho 4. 3. 1933

Touto cestou chceme přát
a na vědomost dát,
že ten, kdo nás má všechny rád,
slaví krásných osmdesát.
Tak hodně zdraví, štěstí, lásky.
Ať máš jenom „z věku“ vrásky!
To Ti přejem všichni my,
členové Tvé velké rodiny.

50 let společného života oslavili dne 23. 2. 2013 manželé **Marta a Antonín Kupcovi**. Za lásku a starostlivost ze srdce děkují a do dalších let pevně zdraví, štěstí a Boží požehnání přejí synové Pavel a Libor s rodinami.

Mohli jste je potkat v Hluku?

Milí čtenáři, příznivci hlucké historie. Na tomto místě bych vás chtěl seznámat s osobnostmi, které bychom, mít stroj času, možná mohli v Hluku v různých historických dobách potkat. Hlucká historie je pestrá a zajímavá a mnohé postavy, které zanechaly ve své době výraznou stopu v dějinách Moravy či dokonce Evropy, Hlukem prošly, nebo projít mohly a my o tom jen nemáme písemný záznam. Často o nich nevíme vůbec nic. Zkusme si je postupně připomenout.

Asi každý, kdo něco málo o minulosti Hluku přečetl, zaregistroval jméno Pippo Spano z Ozory. A možná jste se potom zeptali: „Kdo to byl? A odkud, že to? A kde to je?“

V Čechách mu říkali Pípa Vlach, u nás Pipo Spano. Vlastním jménem byl Filippo Buondelmonti degli Scolari, narozený v roce 1369 v Tizzanu poblíž Florencie. Život prožil ve službách uherského krále Zikmunda Lucemburského.

V mladém věku vstoupil do jeho služeb a bojoval v Uhřích proti Turkům a Benáťanům. Za odměnu dostal vodní tvrz v Simontornyi a stal se královským pokladním. V říjnu 1396 prchal do Uher spolu s králem Zikmundem, když u bulharského Nikopolisu drtivě prohráli. Na rozdíl od mnohých však Pipo přežil. Později se mu podařilo potlačit vzpouru maďar-

ských šlechticů a válčil také v Bosně, v severní Itálii a Chorvatsku. Pod svou správu získal rozsáhlé majetky.

V roce 1416 si v Ozoře vybudoval s císařovým souhlasem zámek a ten zde byl také často hostem. Jako odměnu za dosavadní služby jej císař učinil správcem všech zlatých dolů v Uher-sku. Dlouho však na svém zámku Pipo nepobyl. Od roku 1420 se podílel na křížové výpravě proti husitům do Čech a na Moravu. Nebylo to jeho první setkání s našimi dějinami. Od počátku byl účastníkem koncilu v Kostnici a přihlížel i upálení mistra Jana Husa. Stál tedy na počátku revolty, již pak sám měl po pěti letech potlačit. V Čechách mu však válečnické štěstí nepřálo a utrpěl několik

porážek. Následující rok se vypravil bojovat proti husitům na Moravu a svým obratným způsobem boje a pleněním ji podmanil.

Pod Babíma horou, necelého 3,5 km směrem na jihovýchod od Hluku, stojí už pár století kaplička. Tato Boží muka byla postavena na památku bitvy, která se zde udála na podzim v r. 1421. Nejčastěji se uvádí datum 28. října 1421.

Kaplička byla postavena v roce 1525, v upomínku, na zde padlé bojovníky.

Tato bitva byla předmětem bádání mnoha odborníků proto, že nebyla nikde dost dobře popsána až na výjimku listin psaných králem Zikmundem. Snad proto, že nebylo ani vítězů, ani poražených. Husité vedení zřejmě vůdci moravských táboritů se tehdy probíjeli z obklíčení Zikmundových vojsk a odtáhli do Čech. Názory na to, zda zde Pipo opravdu byl, či ne, se různí. Dodnes je zde, za potokem polní trať Zbytky, která se dříve nazý-

vala Z bitky. A v dřívějších vyprávěních bylo možné zachytit zmínky o tom, že Lichtenštejni v těchto místech nechávali dlouhé roky sbírat zbraně a kosti válečníků. Tolik prý tam bylo zabitých. Pravda však bude poněkud střízlivější, neboť zbraně byly téměř vždy sebrány hned po bitvě a mrtví vbrzku pochováni. Nedá se však vyloučit, a je to spíše pravděpodobné, že se v oněch místech občas něco našlo.

Ještě téhož roku byl Pipo co by velitel uherské jízdy poražen husity v bitvě u Německého Brodu. Jeho působení proti husitům tedy nebylo příliš úspěšné. To ovšem nijak neubralo jeho válečnické slávu. Svědčí o tom i to, že když se po poslední prohrané bitvě v Osmanské říši rozšířila falešná zpráva o Pipově smrti, Turci se odhodlali na Balkáně opět zaútočit. Pipo se přesunul do Srbska a úspěšně zasáhl. Brzy ho však postihl záchvat mrtvice, na jehož následky zemřel. Byl pohřben ve Stoličném Bělehradu, v hrobce uherských králů. Jeho pohřbu se zúčastnil i císař a král Zikmund Lucemburský.

Až někdy pojedete k Balatonu, můžete se na ta místa v rámci výletu podívat. Tvrz v Simontornyi vám nápadně připomene tu naši. A Ozora je zase podobná ostrožskému zámku. Obojí najdete 50 km jižně od Balatonu. A Stoličný Bělehrad? To je Székesfehérvár, město s korunovačním chrámem a hroby uherských i několika našich králů. A tam si možná vzpomenete na kdysi malovanou kapličku pod Babí horou, která by tam nestála kdyby ...

Celý článek najdete na www.muzeumhluk.cz

Kamil Dufka

Poznáte je?

Z hluckých rodinných archívů se vynořily fotografie, které zobrazují Hlučany, jež zatím nikdo nerozpoznal. Nepodařilo by se to, prosím, někomu ze čtenářů? Mělo by se jednat o lidi narozené kolem roku 1910.

*Děkuji za snahu
Marie Plačková*

Jak se v Hluku štandrlovalo

Zazpívat pod oknem, hlučným „štandrlováním“ oslavit svátek Josefa, Marie, Jakuba... býval ještě v 60. letech minulého století zvyk hluckých dětí. V podvečer svátku se skupinka dětí ve věku 6–14 let domluvila a štandrlovala oslavencům. Mladí gratulanti se vyzbrojili lžičkami a někdy „skřídélkami“ (pokličkami) od kuchyňských hrnců. Těmi o sebe tloukly, aby rytmicky doprovodili svůj zpěv či přednes:

„My jsme z nebe andělé, my jsme přišli pro Tebe, a ty svatý Josefe... pojď s nama do nebe.“

Byl-li oslavenec doma a otevřel, podělil děti sladkou odměnou, většinou bonbonem. Dodnes si děti, nyní již babičky a dědečkové, pamatují, které dveře se jim nikdy neotevřely.

Obchůzka již v Hluku zanikla. V některých domácnostech se udržuje pouze v rámci rodiny.

IMat

Na tvrzi s lidmi žili holubi i čuník

Hlucká tvrz zcela jistě patří mezi dominanty města. K její „slávě“ románem Na dolinách svítá význačně přispěl spisovatel František Kožík. Jako hlucký rodák na „zámek“, jak se v Hluku tvrzi také říká, často vzpomínám.

Tvrz byla za našeho dětství využívána ke skladování obilí. Při expedici se pytle naplněné obilím spouštěly dřevěným korytem na korby vleček. A nebyli bychom to kluky v pubertě, kdybychom tohoto nádherně vyhlazeného koryta nevyužívali ke hrám, a následně po dodání si odvahy i k jždám po zadku po celé jeho délce.

Na tvrzi v prvním patře tehdy bydlela jedna rodina a vzpomínám, že její příslušnicí bylo i jedno hezké černovlasé děvče se jménem Marie. Pokud tato dívka, dnes již určitě babička, žije, mohla by mít 78 let. Nevzpomněl jsem si jen na hezkou Marii, ale i na to, že na ochozu tvrze, který lemuje divadelní sál, měla její rodina vybudovaný krčník, ve kterém chrochtalo prasátko. S kamarády jsme jej často krmili starým chlebem až doby, kdy čuník dorostl do zabijačkové váhy.

Věž tvrze byla přístupná, neměla okna a my jsme toho často využívali k různým hrám. Při každé naší návštěvě jsme vždy vyplašili spousty holubů, kteří zde hnízdili a vyváděli tu i svá mláďata. K holoubatům jsme se chovali obezřetně a čekali jsme na vhodný čas, kdy měla opustit hnízda. Mnohokrát jsme hnízda

holubů našli již opuštěná, ale při trošce štěstí jsme si z hnízd odnášeli opeřená, zdravá a pěkně urostlá holoubata. Ta jsme pak živá odnesli paní K., která nám za párek holoubat dala 30 korun. Prostřednictvím této paní holoubata končila na jídelním stole některé rodiny v Uherském Hradišti.

Vzpomínal Jan Burian

PODĚKOVÁNÍ

Odchycení pejsci děkují všem dárcům, kteří pro jejich dobro přispěli před Vánocemi finanční částkou do pokladničky v městské knihovně.

Zvláštní poděkování pak patří 5. B a jejich třídní paní učitelce. Přišli všichni a každý přispěl.

Štědré dary (1266 korun) vystačily na nákup dvou pytlů (!) moc dobrých granulí.

KŘÍŽOVÁ CESTA HLUKEM S ŽIVÝMI OBRAZY

Každým rokem na Květnou neděli vede hlucká mládež křížovou cestu. Proč? Aby si, co nejvíce dokázala představit, jak asi téměř před 2000 lety cesta probíhala. Proto se rozhodla využít živých obrazů, které znázorňují jednotlivá zastavení, a to na různých místech v Hluku. První zastavení začíná u kostelních dveří, poslední zastavení křížovou cestu končí u brány hřbitova.

Prostřednictvím živých obrazů se mládež pokouší přiblížit lidem odsouzení Krista, jeho pády i setkání s Marií a Veronikou, stejně tak i jeho ukřižování a pohřbení do hrobu.

Letošní křížová cesta s živými obrazy se uskuteční v neděli 24. března od 17.00 hodin. První zastavení začíná před hlavním vchodem do kostela. V případě deště se křížová cesta uskuteční v kostele.

Křížová cesta Hlukem s živými obrazy

Neděle 24. Března 2013.
začátek je v 17 hodin
před hlavním vchodem do kostela

(v případě deště se křížová cesta uskuteční v kostele)

SVATEBNÍ FOTO VIDEO

UKÁZKY:

foto: *Petra Hajdůchová*
www.petrahajduchova.com

video: *Robin Závodný*
www.robinzavodny.com

KONTAKT - VÍCE NA:

petrahajduchova.com / robinzavodny.com

DALŠÍ SLUŽBY:

- portrétní fotografie
- reklamní a produktová fotografie
- dokumentace různých společenských událostí

KOUPÍM LES ČI ORNOU
PŮDU. NAD 1 HA.
PLATBA V HOTOVOSTI.
SERIOZNÍ JEDNÁNÍ.
TEL.: 737 95 32 95.

Hlucký zpravodaj. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování Vladimír Šopík, lvprint@lvprint.cz, tisk L. V. Print Uherské Hradiště tel.: 777 750 159, info@lvprint.cz.

Autor ornamentů Vladimír Šácha.

Příspěvky do zpravodaje zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz
Zpravodaj řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.
Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází jedenkrát za dva měsíce. Povoleno referátem kultury ONV v Uh. Hradišti MK ČRE 131 01.

Toto číslo vychází k 15. 3. 2013. Uzávěrka příštího čísla je 20. května 2013.

OLD & HARY AGENCY
u v á d í

radio
Rockmax

Dražský výběr

ORIGINAL SESTAVA

29.3. 2013 HLUK

SPORTOVNÍ HALA
(u Uherského Hradiště)
začátek 20:00 hod.
hala otevřena v 18:30 hod.

Předprodej 390,- Kč, na místě 450,- Kč
Zlín, Golden Apple Cinema (Zlaté Jablko), tel.: 571 817 255
Uh. Hradiště, Record Music, Prosečnická 44, tel.: 572 553 586
Hluk, papírnická u ZŠ, tel.: 721 858 436
Zlín, Velká Křina, tel.: 571 817 284
Brumov - Bylnice, Village Studio, tel.: 777 945 994
Ticketportal, www.ticketportal.cz, tel.: 224 091 439

xichty.cz
KAPKA & MUSIC SERVICE

WA
www.wa.cz

OLD & HARY AGENCY
www.ohagency.cz

INMONT

linkYou

Elektro
ELEKTRO

ticketportal
vstupenky na koncert

ARGEMA
jubilejní 3000.
koncert

katapult
sportovní hala
HLUK
(Uherské Hradiště)
hala otevřena od 18:00 hodin

27.4.2013

Předprodej vstupenek: tel. 608 575 293, www.argemacentra.cz, www.ticketportal.cz

link Provozovna a koncertní síň: Brumov - Bylnice, ul. Na Ládku 100, Bylnice pod Radčovem, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Realizace Realizace koncertu: Brumov - Bylnice, ul. Na Ládku 100, Bylnice pod Radčovem, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Organizace Organizace koncertu: Brumov - Bylnice, ul. Na Ládku 100, Bylnice pod Radčovem, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Uherské Hradiště Uherské Hradiště, ul. Prosečnická 44, Uherské Hradiště, tel. 572 553 586
Velká Křina Velká Křina, ul. Velká Křina, Zlín, tel. 571 817 284
Village Studio Village Studio, ul. Bylnická 100, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Golden Apple Cinema Golden Apple Cinema, ul. Zlaté Jablko, Zlín, tel. 571 817 255

Generální partner: **expecta**
Provozovna na míru

LUCIE BÍLÁ

se skupinou Petra MALÁSKA

23.3. HLUK
19.00 hod. sportovní hala

Předprodej: 400 Kč, 400 Kč, 400 Kč, 400 Kč, 400 Kč
Hluk: Papírnická u ZŠ, tel.: 721 858 436, Uherské Hradiště: Record Music, Prosečnická 44, tel.: 572 553 586, www.ticketportal.cz, www.argemacentra.cz
info: 608 123 455

Argema
jubilejní 3000.
koncert

katapult
sportovní hala
HLUK
(Uherské Hradiště)
hala otevřena od 18:00 hodin

27.4.2013

Předprodej vstupenek: tel. 608 575 293, www.argemacentra.cz, www.ticketportal.cz

link Provozovna a koncertní síň: Brumov - Bylnice, ul. Na Ládku 100, Bylnice pod Radčovem, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Realizace Realizace koncertu: Brumov - Bylnice, ul. Na Ládku 100, Bylnice pod Radčovem, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Organizace Organizace koncertu: Brumov - Bylnice, ul. Na Ládku 100, Bylnice pod Radčovem, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Uherské Hradiště Uherské Hradiště, ul. Prosečnická 44, Uherské Hradiště, tel. 572 553 586
Velká Křina Velká Křina, ul. Velká Křina, Zlín, tel. 571 817 284
Village Studio Village Studio, ul. Bylnická 100, Brumov - Bylnice, tel. 777 945 994
Golden Apple Cinema Golden Apple Cinema, ul. Zlaté Jablko, Zlín, tel. 571 817 255

Brána k vysněnému bydlení...

PRODEJ

Nám. Komenského 158
687 25 Hluk
TEL: 777 007 078

e-mail: info@rksfinga.cz
www.rksfinga.cz

obec: Hluk - Babí hora
kraj: Zlínský

cena: 1.290.000,- Kč

Sfinga reality Vám nabízí exkluzivně k prodeji krásnou zrekonstruovanou chatu 4+1 nacházející se v žádané rekreační lokalitě "Babí hora" u obce Hluk v překrásné zalesněné krajině. Objekt je podsklepen, v suterénu je dvójgaráž, kamenná sauna s menším bazénkem a menší dílna. V I.N.P. se nachází vstupní chodba, plně vybavená kuchyň propojená s prostorným obývacím pokojem se stupem na velkou terasu, koupelna a WC. V II.N.P. se nachází 3 pokoje, které jsou užívány jako ložnice, dva z pokojů mají terasu. Dále je zde kůlna pro uschování dřeva a před chatou zastřešené parkoviště pro dvě auta. Nemovitost se prodává včetně kompletního vybavení. Vytápění je řešeno pomocí krbu a el. přímotopů. Objekt má k dispozici vlastní zdroj vody (studnu). Z poplatků se hradí pouze spotřeba elektrické energie (velmi nízké náklady). Kolem chaty je velký ovocný sad. V Hluku, který je nedaleko, se nachází kompletní občanská vybavenost včetně koupaliště, které poskytuje kvalitní rekreační vyžití.

Brána k vysněnému bydlení...

PRODEJ

Nám. Komenského 158
687 25 Hluk
TEL: 777 007 078

e-mail: info@rksfinga.cz
www.rksfinga.cz

obec: Dolní Němčí
kraj: Zlínský

cena: 860.000,- Kč

Prodej rodinného domu v Dolní Němčí v dispozici 2+1 se skoro hotovou rekonstrukcí. Dům se nachází v klidném centru obce Dolní Němčí, kde je v těsné blízkosti jak mateřská školka, tak i škola základní, což činí nemovitost zajímavou zejména pro rodinu s dětmi. Na domě je již hotovo - nová plastová okna, nové elektroinstalace, nový rozvod plynu, nový plynový bojler, nové garážové topidlo, z větší části nové podlahoviny. Dům je udržovaný, momentálně obývaný. K domu náleží malá rekreační zahrádka vhodná k výsadbě kuchyňské zeleniny, nebo pro děti na hraní, kde je velkou výhodou její celkové uzavření. Na domě je také velmi zajímavý původní dřevěný strop, který je v perfektním stavu a působí jako zajímavá dekorace. Dům lze jednoznačně doporučit pro začínající partnerství, nebo manželský pár, jako alternativu nájemního bydlení, kde částka za splátku hypotéky je daleko menší, než běžné nájemné za podobný objekt. Dům proto více doporučujeme.

Brána k vysněnému bydlení...

Naše motto: „BRÁNA K VYSNĚNÉMU BYDLENÍ...“

přenáším aktivně do praxe a klientům pomáhám splnit si jejich sen - pohádkové bydlení.

I Vám mohu pomoci jak s realizací prodeje, tak i s koupí Vašeho vysněného bydlení...

Milan Bobčík
mbobcik@rksfinga.cz

**FINANCE
ALBATROS**

„Chcete získat přehled o penzijní reformě?“

„Potřebujete objasnit nejasnosti?“

„Zajímá Vás jak si zajistit důstojný důchod?“

Na všechny tyto otázky Vám rád pomohu najít odpovědi.

Proto neváhejte – zavolejte.

777 007 078

Fašank

Stejná, ale přece jen trochu odlišná byla letošní fašanková obchůzka. Každoročně se ke skupince fašančárů připojí někdo nový. Letošní rok však zaznamenal „invazi“ mladých folklorních nadšenců, kteří propadli kouzlu tradičního tance „Pod šable“. Letos, více kdy jindy za poslední léta, jsme byli svědky generační obměny. Lehce prošeďivělí třicátníci a ... „sátníci“ přenechali tančení mladším, aby zaujali čestná místa strýců a dědáčků v kacabajách, halekách i kožichách dohlízejících na zdárný chod fašankové obchůzky. To vše za doprovodu cimbálové muziky Babica a trpělivě ochotného koňáka Jožky Prachaře.“

IMat

Foto: Štěpán Mitáček

Sportovec města Hluk

Nejlepší jednotlivci

Nejlepší kolektivy

Sín slávy